

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

**nr. 6537 van 14 februari 2011
in de zaak A. 198.998/XIV-32.816**

In zake :

1. XXXXX

2. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Vancraeynest
kantoor houdend te 5530 Yvoir
Avenue de Fidevoye 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het cassatieberoep, ingesteld op 26 januari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 53.570 van 21 december 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 februari 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekende partijen uiten in hun eerste middel in wezen kritiek op de motivering van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen, terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden of om de motivering van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te beoordelen. In punt 6.3.2 van het bestreden arrest antwoordt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bovendien op deze grief zodat voldaan is aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek hebben betrekking op het bewijs van overeenkomsten en betalingen. Deze bepalingen kunnen dan ook niet dienstig worden aangevoerd in een procedure betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In punt 7.1 van het bestreden arrest gaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitgebreid in op de neergelegde identiteitsdocumenten zodat het bestreden arrest op dit punt voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van een neergelegd stuk behoort trouwens tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat het niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toekomt om die beoordeling opnieuw te doen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen aanvoeren, blijkt uit het administratief dossier bovendien dat de verzoeker tijdens zijn gehoor op het commissariaat-generaal heeft verklaard dat hij de identiteitskaart bij zich had tijdens zijn reis van Pakistan naar België. Wat het tweede lid van het tweede middel betreft, laten de verzoekende partijen na uiteen te zetten op welke wijze het feit dat zij door de behandelende ambtenaar van het commissariaat-generaal in het Engels werden verhoord de strekking van het bestreden arrest heeft beïnvloed. Bovendien mist de opmerking dat “de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanduidt dat de verzoekers tijdens hun verhoor door de tegenpartij door een Engelse tolk bijgestaan werden” feitelijke grondslag nu uit punt 7.5.4 van het bestreden arrest blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel opmerkt dat de verzoekende partijen een tolk Engels kozen. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien februari tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.